

РЕШЕНИЕ

№ 24

гр. С., 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

С. ОКРЪЖЕН СЪД, II ВТОРОИНСТАНЦИОНЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Недялка Н. Нинова

Членове: Мариета Неделчева
Анелия М. Игнатова

при участието на секретаря Корнелия Ив. Лилова
в присъствието на прокурора М. Ил. М.
като разглежда докладваното от Анелия М. Игнатова Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20221800600701 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

С присъда № 18/20.09.2022 г., постановена по НОХД № 318/2021 г. по описа на РС И., състав на този съд е признал, както следва:

- **подсъдимия П. В. Г.**, ЕГН *****, българин, с българско гражданство, женен, неосъждан, със средно образование, управител на „Е. Б.“ ЕООД, с адрес: гр. С., ул. „511“ №39, за виновен в това, че на 27.08.2015 г., около 17.00 часа в гр. И., С. област, в качеството управител на „Е. Б.“ ЕООД, в базата на дружеството „Е. Б.“ ЕООД - площадка в двора на бившето ТКЗС-гр. И. при условията на независимо съпричиняване с подсъдимия В. П. Г., в качеството на отговорник, определен със заповед на управителя на дружеството, издадена на осн. чл. 12, т. 7 от Наредба №12 от 30.12.2005 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при товарно-разтоварни работи, поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност представляваща източник на повишена опасност - извършване на товарно разтоварни работи - товарене на специален автомобил - марка „М.

А.“ с ДК№ СА **** РВ, е нарушил чл. 5, ал. 1 от Наредба № 3 от 19.04.2001 г. за минималните изисквания за безопасност и опазване на здравето на работещите при използване на лични предпазни средства на работното място, като не е осигурил на пострадалия Г. лични предпазни средства - колан сбруя, което е довело до падане на пострадалия Г. от каросерията на камиона, в резултат на което му е причинил тежка телесна повреда, изразяваща се в тежкостепенно засягане на функцията на долните крайници и представляваща постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота в резултат на увреждането на гръбначния мозък на нивото на счупванията на гръдните прешлени и поясния прешлен - като е направил всичко, зависещо от него за оказване помощ на пострадалия – престъпление по чл. 134, ал. 4 вр. ал. 1, т. 1 от НК, като го осъдил на наказание пробация със следните пробационни мерки:

1. Задължителна регистрация по настоящ адрес, с периодичност на явяване и подписване на осъдения пред пробационен служител или определено от него длъжностно лице два пъти седмично, за срок от 6 месеца;

2. Задължителни периодични срещи с пробационен служител, за срок от 6 месеца;

и на основание чл. 304 от НПК го оправдал по обвинението да е нарушил чл. 13, ал. 4 от Наредба №РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, като е допуснал до самостоятелна работа П. Д. Г., за която се изисква използване, обслужване и поддържане на машини и други технически съоръжения, без да е положил успешно изпит по правилата за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд и чл. 17, ал. 1 и т. 9 на Приложение №2 от Наредба №3 от 19.04.2001 г. за минималните изисквания за безопасност и опазване на здравето на работещите при използване на лични предпазни средства на работното място, като не е определил работните места и видовете работа, при които се използват лични предпазни средства срещу падане от височина, да допуснал нарушение на чл. 16, ал. 1, т. 6 от Закон за здравословни и безопасни условия на труд като не е осигурил ефективен контрол за извършване на работа без риск за здравето и по безопасен начин, като е допуснал извършване на товарно-разтоварни

дейности от лице, без лични предпазни средства и укрепване на товара - връзване на торби тип „биг бег“ с непроверено и неподходящо работно приспособление -въже/, което е довело до късане на притягащо въже при връзване на чувалите, както и по първоначалното обвинение деянието да представлява престъпление по чл.134, ал. 1, т. 1 от НК;

- **подсъдимия В. П. Г.**, ЕГН *****, българин, българско гражданство, неженен, неосъждан, със средно образование, с адрес: гр. И., ул. „И.“ № 64, трудово ангажиран, за виновен в това, че на 27.08.2015 г., около 17.00 часа в гр. И., С. област, в база на дружеството „Е. Б.“ ЕООД - площадка в двора на бившето ТКЗС - гр. И. като отговорник определен със заповед (без дата) на управителя дружеството на издадена осн. чл. 12, т. 7 от Наредба №12 от 30.12.2005 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при товарно-разтоварни работи, при условията на независимо съпричиняване с подсъдимия П. В. Г., управител на „Е. Б.“ ЕООД/, поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност - извършване на товарно- разтоварни работи - товарене на специален автомобил - марка „М. А.“ с ДК№ СА **** РВ, собственост на фирма „Е. Б.“ЕООД, с чували тип „биг-бегове“, е нарушил чл. 14, т. 4 от Наредба №12 от 30.12.2005г. - не е осигурил безопасна организация на товарно-разтоварния процес, като е допуснал П. Г. в процеса на товарене без лични предпазни средства – колан сбруя, което е довело до падане на пострадалия Г. от каросерията на камиона, в резултат на което му е причинил тежка телесна повреда, изразяваща се в тежкостепенно засягане на фунцията на долните крайници и представляваща постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота в резултат на увреждането на гръбначния мозък на нивото на счупванията на гръдните прешлени и поясния прешлен, като е направил всичко, зависещо от него за оказване помощ на пострадалия – престъпление по чл. 134, ал. 4 вр. ал. 1, т. 1 от НК, като го осъдил на наказание пробация със следните пробационни мерки:

1. Задължителна регистрация по настоящ адрес, с периодичност на явяване и подписване на осъдения пред пробационен служител или определено от него длъжностно лице два пъти седмично, за срок от 6 месеца;

2. Задължителни периодични срещи с пробационен служител, за срок от

6 месеца;

и на основание чл. 304 от НПК го оправдал по обвинението да е нарушил т. 10 от приложение № 7 на Наредба №12 от 30.12.2005 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при товарно-разтоварни работи, като не е осигурил ръчни захващащи и помощни приспособления, лични предпазни средства – колан сбруя и специално работно облекло, както и в частта от обвинението да е нарушил чл. 14, т. 4 като не е проверил помощните приспособления за укрепване на товара, което е довело до късане на притягащо въже при връзване на чувалите.

В срока по чл. 319, ал. 1 от НПК е постъпила въззивна жалба от а. П., защитник на двамата подсъдими, срещу осъдителната част на присъдата, с оплаквания за незаконосъобразност, необоснованост и постановяването ѝ в нарушение на закона.

Сочи се, че районният съд не е изследвал в съвкупност действителната фактическа обстановка по делото, поради което е постановил необоснована присъда. Изтъква се, че са недоказани обвиненията по делото, поради неизследването на фактическите обстоятелства в тяхната цялост – тъй като оглед на местопроизшествието и използваното съоръжение не е извършен както от органите на досъдебното производство, така и от вещите лица по допуснатите СТЕ. Необосновани се считат изводите на съда за необходимостта от използване в конкретния случай на допълнително предпазно средство – колан тип „сбруя“. Твърди се, че двамата подсъдими безспорно са осигурявали лични предпазни средства на работниците и са им провеждали ежедневен инструктаж. Соци се, че използваният за товарене контейнер не е пригоден за поставяне на такъв тип колан. Експертните изводи се считат за такива, направени въз основа на стандартна рамка за товаро-разтоварна дейност и несъобразени с конкретиката на случая.

Иска се отмяна на контролираната присъда в нейната осъдителна част и постановяване на нова (въззивна) такава, с която подсъдимите да бъдат оправдани по обвинението изцяло.

В съдебно заседание пред въззивния съд жалбата се поддържа от защитника адв. П. на изложените в нея основания. Допълнително се изтъква, че по делото е останал неизследван въпросът може ли на процесния камион да

се закрепил вече тип „сбруя“, а отсъствието на подсъдимия П. Г. в заседанието пред въззивния съд се счита за лишаване от възможност да даде становище по направените доказателствени искания и да упражни правото на последна дума.

Подсъдимият В. Г. пред въззивния съд поддържа становището на защитника си, а в последната си дума пред съда заявява искане за отмяна на присъдата.

Ход на делото пред въззивния съд е даден при условията на чл. 269, ал. 3, т. 3, вр. чл. 329, ал. 2 от НПК в отсъствие на подсъдимия П. Г., тъй като в представените документи, удостоверяващи временната му неработоспособност - в трето поредно заседание, няма отбелязване той да не може да се яви пред съдебните органи, а разглеждането на делото в негово отсъствие не би затруднило разкриването на обективната истина и не би накърнило правата му, доколкото той е имал възможност да даде и е дал обяснения по повдигнатото му обвинение в хода на съдебното производство, и по делото се явява упълномощен от него защитник.

По жалбата не са депозиран писмени възражения от частния обвинител П. Г. и от РП С. – ТО И..

Пред въззивния съд прокурорът от СОП оспорва въззивната жалба и излага доводи за законосъобразност, правилност и обосноваване на присъдата.

С. ОКРЪЖЕН СЪД, след като прецени доводите на страните и материалите по делото, и като служебно провери изцяло правилността на атакувания съдебен акт, намери за установено следното:

С внесения за разглеждане в РС И. обвинителен акт е повдигнато обвинение, както следва:

- срещу подсъдимия П. В. Г., за това, че на 27.08.2015 г., около 17.00 часа в гр. И., С. област, като управител на „Е. Б.“ ЕООД, в база на „Е. Б.“ ЕООД - площадка в двора на бившето ТКЗС-гр. И. при условията на независимо съпричиняване с В. П. Г., като шофьор (отговорник), съгласно трудов договор

№ 003 от 07.07.2009 г. и определен със заповед (без дата) на управителя дружеството на осн. чл. 12, т. 7 от Наредба № 12 от 30.12.2005 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при товарно-разтоварни работи, поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност - извършване на товарно разтоварни работи - товарене на специален автомобил - марка „М. А.“ с ДК№ СА **** РВ, собственост на фирма „Е. Б.“ ЕООД, е нарушил чл. 13, ал. 4 от Наредба №РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд (Наредба № Наредба №РД-07-2 от 16.12.2009 г.), като е допуснал до самостоятелна работа П. Д. Г., за която се изисква използване, обслужване и поддържане на машини и други технически съоръжения, без да е положил успешно изпит по правилата за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд; на чл. 5, ал. 1, чл. 17, ал. 1 и т. 9 на Приложение № 2 от Наредба № 3 от 19.04.2001 г. за минималните изисквания за безопасност и опазване на здравето на работещите при използване на лични предпазни средства на работното място (Наредба № 3 от 19.04.2001 г.), като не е осигурил на пострадалия Г. лични предпазни средства и не е определил работните места и видовете работа, при които се използват лични предпазни средства срещу падане от височина; на чл. 16, ал. 1, т. 6 на Закона за здравословни и безопасни условия на труд, като не е осигурил ефективен контрол за извършване на работата без риск за здравето и по безопасен начин, като е допуснал извършване на товарно-разтоварни дейности от лице, без лични предпазни средства и укрепване на товара - връзване на торби тип „биг бег“ с непроверено и неподходящо работно приспособление (въже), което е довело до късане на притягащо въже при връзване на чувалите и падане на пострадалия Г. от каросерията на камиона, в резултат на което му е причинил тежка телесна повреда, изразяваща се в осакатяване на долните крайници и представляваща постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота в резултат на увреждането на гръбначния мозък на нивото на счупванията - престъпление по чл. 134, ал. 1, т. 1 от НК;

- срещу подсъдимия В. П. Г., за това, че на 27.08.2015 г., около 17.00 часа в гр. И., С. област, в база на фирма „Е. Б.“ ЕООД - площадка в двора на бившето ТКЗС-гр. И. при условията на независимо съпричиняване с П. В. Г.

(управител на „Е. Б.“ ЕООД), като шофьор (отговорник), съгласно трудов договор № 003 от 07.07.2009 г. и определен със заповед (без дата) на управителя дружеството на осн. чл. 12, т. 7 от Наредба № 12 от 30.12.2005 г. поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност - извършване на товарно-разтоварни работи - товарене на специален автомобил - марка „М. А.“ с ДК № СА****РВ, собственост на фирма „Е. Б.“ ЕООД, с чували тип „биг-бегове“, е нарушил т.10 от приложение №7 на Наредба № 12 от 30.12.2005 г., като не е осигурил ръчни захващащи и помощни приспособления, лични предпазни средства и специално работно облекло, чл. 14 от Наредба № 12 от 30.12.2005 г., като не е спазил т. 4 от Наредбата - не е осигурил безопасна организация на товаро- разтоварния процес, като е допуснал П. Г. в процеса на товарене без лични предпазни средства и без да е проверил помощните приспособления за укрепване на товара, което е довело до късане на притягащо въже при връзване на чувалите и падане на пострадалия Г. от каросерията на камиона, в резултат на което му е причинил тежка телесна повреда, изразяваща се в осакатяване на долните крайници и представляваща постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота в резултат на увреждането на гръбначния мозък на нивото на счупванията, като е направил всичко, зависещо от него за оказване помощ на пострадалия – престъпление по чл. 134, ал. 4 вр. ал. 1, т. 1 от НК.

В хода на съдебното производство пред първоинстанционния съд на основание чл. 287, ал. 1 НПК е било допуснато изменение на обвинението срещу П. В. Г., в частта относно вмененото нарушение по чл. 5, ал. 1, чл. 17, ал. 1 и т. 9 на Приложение 2 на Наредба 3 от 19.04.2001 г. за минималните изисквания за безопасност и опазване на здравето на работещите при ползване на налични предпазни средства на работното място, като не е осигурил на пострадалия П. Г. лични предпазни средства - колан сбруя и не е определил работните места и видовете работа, при които се използват лични предпазни средства и средства при падане от височина.

На същото основание пред първоинстанционния съд е допуснато изменение на обвинението, повдигнато на подсъдимия В. П. Г., в частите, в които е вменено нарушение на т. 10 от Приложение № 7 на Наредба № 12 от 30.12.2005 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при товаро – разтоварни работи - не е осигурил ръчни захващащи и помощни

приспособления, лични предпазни средства колан сбруя и специално работно облекло, и в частта относно вмененото нарушение на чл. 14 от Наредба № 12 от 30.12.2005 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при товаро-разтоварни работи, като не е спазил т. 4 от Наредбата „безопасна организация на товаро-разтоварния процес“ - не е осигурил безопасна организация на товаро-разтоварния процес, като е допуснал П. Г. в процеса на товарене без лични предпазни средства - колан сбруя и без да е проверил помощните приспособления за укрепване на товара, което е довело до късане на притягащо въже при връзване на чувалите и падане на пострадалия Г. от каросерията на камиона, в резултат на което му е причинил тежка телесна повреда.

В останалата част, с изключение на посоченото в предходните два абзаца фактическо изменение – относно личното предпазно средство – колан сбруя, обвинението е идентично с повдигнатото в обвинителния акт, като окончателният му вариант е бил следният:

- по отношение на подсъдимия П. В. Г. – за това, че на 27.08.2015 г., около 17.00 часа в гр. И., С. област, като управител на „Е. Б.“ ЕООД, в база на „Е. Б.“ ЕООД - площадка в двора на бившето ТКЗС-гр. И. при условията на независимо съпричиняване с В. П. Г., като шофьор (отговорник), съгласно трудов договор № 003 от 07.07.2009 г. и определен със заповед (без дата) на управителя дружеството на осн. чл. 12, т.7 от Наредба №12 от 30.12.2005г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при товарно-разтоварни работи, поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност представляваща източник на повишена опасност - извършване на товарно разтоварни работи - товарене на специален автомобил - марка „М. А.“ с ДК№ СА **** РВ, собственост на фирма „Е. Б.“ ЕООД, е нарушил чл. 13, ал. 4 от Наредба №РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд (Наредба №РД-07-2 от 16.12.2009 г.), като е допуснал до самостоятелна работа П. Д. Г., за която се изисква използване, обслужване и поддържане на машини и други технически съоръжения, без да е положил успешно изпит по правилата за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд; на чл. 5, ал. 1, чл. 17, ал. 1 и т. 9 на Приложение №2 от

Наредба № 3 от 19.04.2001 г. за минималните изисквания за безопасност и опазване на здравето на работещите при използване на лични предпазни средства на работното място (Наредба № 3 от 19.04.2001 г.), - като не е осигурил на пострадалия Г. лични предпазни средства на работното място колан сбруя и не е определил работните места и видовете работа, при които се използват лични предпазни средства и средства при падане от височина; на чл. 16, ал. 1, т. 6 на Закона за здравословни и безопасни условия на труд, като не е осигурил ефективен контрол за извършване на работата без риск за здравето и по безопасен начин, като е допуснал извършване на товарно-разтоварни дейности от лице, без лични предпазни средства и укрепване на товара - връзване на торби тип „биг бег“ с непроверено и неподходящо работно приспособление (въже), което е довело до късане на притягащо въже при връзване на чувалите и падане на пострадалия Г. от каросерията на камиона, в резултат на което му е причинил тежка телесна повреда, изразяваща се в осакатяване на долните крайници и представляваща постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота в резултат на увреждането на гръбначния мозък на нивото на счупванията - престъпление по чл. 134, ал. 1, т. 1 от НК;

- по отношение на подсъдимия В. П. Г. – за това, че на 27.08.2015 г., около 17.00 часа в гр. И., С. област, в база на фирма „Е. Б.“ ЕООД - площадка в двора на бившето ТКЗС-гр. И. при условията на независимо съпричиняване с П. В. Г. (управител на „Е. Б.“ ЕООД), като шофьор (отговорник), съгласно трудов договор № 003 от 07.07.2009 г. и определен със заповед (без дата) на управителя дружеството на осн. чл. 12, т. 7 от Наредба № 12 от 30.12.2005 г., поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност - извършване на товарно-разтоварни работи - товарене на специален автомобил - марка „М. А.“ с ДК № СА****РВ, собственост на фирма „Е. Б.“ ЕООД, с чували тип „биг-бегове“, е нарушил т.10 от приложение №7 на Наредба № 12 от 30.12.2005 г., като не е осигурил ръчни захващащи и помощни приспособления, лични предпазни средства колан-сбруя и специално работно облекло, чл.14 от Наредба № 12 от 30.12.2005 г., като не е спазил т. 4 от Наредбата - не е осигурил безопасна организация на товарно - разтоварния процес, като е допуснал П. Г. в процеса на товарене без лични предпазни средства колан-сбруя и без да е проверил помощните приспособления за укрепване на товара, което е довело до късане

на притягащо въже при връзване на чувалите и падане на пострадалия Г. от каросерията на камиона, в резултат на което му е причинил тежка телесна повреда, изразяваща се в осакатяване на долните крайници и представляваща постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота в резултат на увреждането на гръбначния мозък на нивото на счупванията, като е направил всичко, зависещо от него за оказване помощ на пострадалия – престъпление по чл. 134, ал. 4 вр. ал. 1, т. 1 от НК.

При собствена преценка на събраните в хода на проведеното пред първата инстанция наказателно производство доказателства, настоящата съдебна инстанция намери за установена следната фактическа обстановка:

„Е. Б.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище гр. С., с едноличен собственик на капитала и управител – подсъдимия П. Г., било с предмет на дейност по събиране, извозване, временно съхранение, рециклиране и обезвреждане на твърди, течни и опасни отпадъци. Дружеството притежавало база и площадка в гр. И., находящи се в двора на бившето ТКЗС. Бащата на подсъдимия П. Г. – подсъдимият В. Г., бил назначен на длъжност шофьор в „Е. Б.“ ЕООД, по силата на трудов договор № 003 от 07.07.2009 г., като със заповед (без дата) на управителя на дружеството, на осн. чл. 12, т.7 от Наредба №12 от 30.12.2005 г. му било възложено да осигурява здравословни и безопасни условия на труд при товарно-разтоварни работи – да извършва проверка на състоянието на ръчните захватни и работни приспособления, личните предпазни средства и специалното работно облекло. Подсъдимият В. Г. бил запознат с длъжностната характеристика за заеманата длъжност, а така също и с възложените му със заповедта на управителя задължения. Подсъдимият В. Г. изпълнявал трудовите си задължения в базата в гр. И..

Инструктаж на работниците в базата се провеждал ежедневно от подсъдимия В. Г.. Задачите на работниците се възлагали от подсъдимия В. Г., който фактически ръководел работния процес и изпълнението на задълженията на работниците, в зависимост от текущата работа в базата. На работниците били осигурени лични предпазни средства – ръкавици и работно облекло. В дружеството не били определени работните места и видовете работа, при които се използват лични предпазни средства срещу падане от височина.

Макар и без сключен трудов договор, пострадалият П. Г. започнал през месец юни на 2015 г. работа при подсъдимия П. Г. – в базата на дружеството в гр. И.. Г. се занимавал със сортиране на суровини и отделяне на метални и пластмасови елементи от разглобявани уреди, а по устно разпореждане на подсъдимия В. Г. извършвал и други дейности. При постъпването на работа П. Г. бил инструктиран устно от подсъдимия В. Г., но без да полага изпит по правилата за здравословни и безопасни условия на труд.

На 27.08.2015 г. П. Г. бил в базата на дружеството в гр. И., когато следобяд там пристигнал товарен автомобил марка „М. А.“ с рег. СА **** РВ. Подсъдимият В. Г. извикал П. Г. и свидетелите А. Д., С. Г., С. С., както и още две неустановени в хода на наказателното производство лица. Той им разпределил задачи, свързани с натоварването на товарния автомобил и обезопасяването на товара в него, като конкретно на пострадалия Г. възложил да се качи в каросерията на автомобила и да реди пълните с вторични суровини биг бегове, които били подавани от подсъдимия В. Г. с кран. За извършвания товарно-разтоварен процес на П. Г. не бил проведен от подсъдимия В. Г. инстуктаж. За работниците имало осигурено работно облекло, ръкавици и обувки, но не и осигурени колани, предпазващи от падане от височина (тип „сбруя“). Подсъдимият В. Г. не проверил въжетата, с които трябвало да се завърже товара в автомобила.

П. Г. се качил в каросерията на автомобила. След като биг беговете били натоварени, започнало обезопасяването им, посредством връзване с въжета или сезал, прокарван през ушите на чувалите, и покриване с мрежа. За целта пострадалият Г. и свидетелят Д. се намирали върху товара и връзвали чувалите биг бег.

Около 17.00 часа - по времето, когато подсъдимият В. Г. не бил в камиона или около него, Г. връзвал чувал „биг бег“ с въже, когато полетял назад, падайки от каросерията на камиона на земята. Падането му било възприето от свидетеля Д., който слязъл от каросерията и отишъл от дясната страна на камиона - там, където Г. бил паднал. На мястото веднага пристигнали подсъдимият В. Г. и свидетелите С. С. и С. Г.. Тъй като П. Г. лежал на земята и от ухото му течало кръв, подсъдимият В. Г. се обадил на „Спешна помощ“, а след това заедно с работниците положил Г. върху носилка и той бил откаран в УМБАЛ „Св. А.“ в гр. С..

В болничното заведение пристигнал и подсъдимият П. Г., който заплатил необходимата за закупуване на импланти сума и свързаните с лечението на пострадалия разноски, като организирал и кръводарителска кампания за пострадалия. В известен период от време подсъдимият П. Г. предоставял ежесечно парични средства на П. Г..

В 18.08 часа на 27.08.2015 г. от „Е. Б.“ ЕООД било подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ с вх. № 22388153352797/27.08.2015 г. на НАП, за сключен с П. Г. трудов договор. Установява се от Протокол за извършена от експерта А. С. експертиза с № 363 от 26.07.2018 г., че положените върху трудовия договор и длъжностна характеристика подписи за „служител“, служебна бележка № 9/27.08.15 г. в долен десен ъгъл за инструктирано лице, служебна бележка в долен десен ъгъл срещу „подпис“, книга за инструктаж на стр. 3, ред 9, срещу № 9 и имената П. Д. Г. не са положени от П. Г., а от живущата с него на семейни начала свидетелка Д. Г.а. Подписите за „служител“ върху трудовия договор и длъжностната характеристика са били обект на допълнително изследване, като съгласно Протокол за извършена от вещото лице Сашо Атанасов експертиза с № 53/19 г. същите не са изпълнени от П. Г., а от свидетелката Д. Г.а.

Установява се от изготвената по делото СМЕ, че вследствие на инцидента П. Г. е получил осакатяване на долните крайници и постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота. Вследствие на падането на пострадалия Г. били причинени следните травматични увреждания: 1.травма на съзъбието: дълбоко счупване на 2-ри, счупване на 3-ти долни десни зъби; счупване на коронките на първи, втори и трети горни десни зъби; 2.открита черепно-мозъчна травма: счупване на черепната основа тилно и в средна черепна ямка в дясно, мозъчна контузия в дясно слепоочно-базално, и двустранно челно; травматичен кръвоизлив под твърдата мозъчна обвивка в дясно слепоочно (субдурален хематом); перфорация на тъпанчевата мембрана на дясното ухо с изтичане на кръв от ухото; неврит на десен слухов нерв; контузия на меките тъкани в тилната област на главата; периферна и централна увреда на обонятелната и вкусова сензорна система; световъртеж от централен произход; 3.гръбначно-мозъчна травма: компресивни счупвания („взривни фрактури“) на единадесети и дванадесети гръдни прешлени /ТХ11 и ТХ 12/ и на пети поясен прешлен /Л5/; контузия на меките тъкани на гърба

и на таза; 4.долна параплегия с посттравматична миелопатия; дисалинация на ниво единадесети - дванадесети гръдни прешлени (T11-12), травматична спондило- дискогенна дегенеративна стеноза на ниво единадесети - дванадесети гръдни прешлени (T11-12) и на ниво четвърти-пети поясни прешлени (L4-5); 5.травма на десния долен крайник: счупване на бедрената кост на десния крак в областта на бедрената шийка. Така посочените травми са резултат от действието на твърди тъпи предмети с широка контактна повърхност и значителна кинетична енергия, като по своята морфологична съвкупност и тежест съответстват да са такива от падане от високо върху терен по гръб, каквито са данните по делото. Черепно-мозъчната травма реализира медикобиологичния признак разстройство на здравето, временно опасно за живота. При счупването на черепната основа вдясно е реализирано разкъсване на тъпанчевата мембрана на дясното ухо, вследствие на което се е осъществила връзка с външната среда, предвид което тази черепно-мозъчна травма е реализирала и медикобиологичния признак нараняване, проникващо в черепната кухина. Разкъсването на тъпанчевата мембрана на дясното ухо с конкретната морфология и развитието на оздравителния процес над 30 дни, реализира медикобиологичния признак трайно отслабване слуха на дясното ухо, за период повече от 30 дни. Счупването на гръдните прешлени е причинило на пострадалия трайно затрудняване движенията на снагата за период по- голям от 30 дни. Счупването на поясния прешлен и е причинило на пострадалия трайно затрудняване движенията на двата долни за период по- голям от 30 дни. Счупването на шийката на дясната бедрена кост е довело до трайно затрудняване движенията на десния долен крайник за повече от 30 дни. Увредата на вкусовата и обонятелната сензорна система с намалено обоняние и промяна във вкуса, ведно с установения световъртеж от централен произход, са причинили на пострадалия постоянно разстройство на здравето, неопасно за живота. Счупването на втори и трети долни десни зъби е причинило на пострадалия трайно затрудняване в дъвченето и говоренето за период по-голям от 30 дни. Счупването на коронките на първи, втори и трети горни десни зъби, предвид липсата на описание на тежък анатомичен дефект на телата на зъбите, е причинило на пострадалия временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Мекотъканните контузионни увреждания в областта на главата, гърба и таза в съвкупност и поотделно са причинили на пострадалия временно разстройство на здравето неопасно за живота.

В резултат на увреждането на гръбначния мозък от счупванията на прешлените се е реализирало тежкостепенно засягане на функцията на долните крайници - долна параплегия и липса на контрол върху тазовите резервоари (незадържане на урина и фекалии), което реализира медикобиологичния признак постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота.

Видно е от заключението на съдебно-техническата експертиза, изготвена от експерта доц. Г. М., че непосредствената причина за възникване на злополуката от техническа гледна точка е скъсването на непроверено и неподходящо работно приспособление (въже). Според вещото лице, ако пострадалият П. Г. е бил обезопасен с колан тип „сбруя“, злополуката не би настъпила, тъй като чрез тях той е щял да бъде вързан и не е било възможно да падне на земята.

По делото е изготвена допълнителната двойна СТЕ, според която причините за трудовата злополука от техническа гледна точка са неосигуряване на лични предпазни средства и проверено подходящо работно облекло на пострадалия. В проведения пред първоинстанционния съд разпит на вещите лица е видно, че без изследване на въжето, с което е привързван товара, е невъзможно да бъде отговорено, дали то е причина от техническа гледна точка за инцидента. Според експертите, личните предпазни средства колан-сбруя и каска биха предпазили пострадалия от настъпване на процесния резултат.

Фактическата обстановка, възприета от настоящия съдебен състав, съвпада изцяло с фактическите констатации на първостепенния съд, почиващи на вярна и точна интерпретация на събраните гласни и писмени доказателства и експертните заключения. Вътрешното убеждение на първоинстанционния съд не се основава на непреценени в цялост доказателствени източници, в каквато насока са твърденията на защитника адв. П., а на сериозен и задълбочен анализ на събраните доказателства. Първоинстанционният съд добре е аргументирал извода си, че между данните от доказателствените източници е налице значително съвпадение от фактическа страна – досежно организацията на работа в базата на дружеството в гр. И., полагания от пострадалия П. Г. труд и неговите задължения, времето и мястото на настъпване на инкриминирания инцидент,

поведението на подсъдимия В. Г. в процесния ден, състоянието на пострадалия след произшествието, и предприетите от подсъдимия П. Г. действия, описани по-горе. Несъмнено е, че подсъдимият В. Г. е бил в трудово правоотношение с дружеството и фактически е ръководел дейността на „Е. Б.“ ЕООД в базата в гр. И., като в тази връзка правилно са анализирани доказателствените източници, вкл. обясненията на двамата подсъдими. От съпоставката на същите обяснения с показанията на пострадалия Г. и свидетелите Д., Г.а, Г. и Г. е видно, че новопостъпилите в дружеството работници са били инструктирани първоначално от двамата подсъдими. Следва да бъдат кредитирани с доверие показанията на свидетеля П. Г., че преди да се качи върху товарния автомобил, не е бил инструктиран за безопасно извършване на товаро-разтоварната дейност, не му е бил осигурен колан тип „сбруя“ и използването от него въже не е било проверено от подсъдимия В. Г. или от друго лице. В частта относно липсата на посочения вид колан, показанията на свидетеля Г. кореспондират с обясненията на подсъдимия В. Г. и с показанията на свидетелите Г. и Д..

Въззивният съд се съгласява с направения от първата съдебна инстанция извод, че от доказателствата е установено по категоричен начин полагането от пострадалия в процесния ден на труд срещу заплащане, в каквато насока са показанията на Г. и останалите гласни доказателства, събрани пред първоинстанционния съд, вкл. прочетените такива по реда на чл. 281 от НПК. Пострадалият е сигурен и последователен в изявлението си, че на товарния автомобил се е качил по разпореждане на подсъдимия В. Г. и че е паднал от каросерията на камиона, докато е връзвал с въже един чувал „биг бег“. Изявления в същия смисъл правят и свидетелите Г. и Д., последният от които твърди, че е възприел падането на пострадалия и скъсано въже. Установените от заключението на СМЕ увреждания на пострадалия П. Г. подкрепят заявления от него начин на получаване на травмите.

Поради противоречието им с експертните заключения (които са подробно аргументирани в изследователската и аналитичната им част), правилно не са кредитирани с доверие от първоинстанционния съд показанията на пострадалия Г., че е имал сключен трудов договор с дружеството и е подписал длъжностната характеристика, книгата за проведени инструктажи и посочените по-горе служебни бележки. В тази им част показанията му логично се обясняват, както е отбелязал и

първоинстанционният съд, с оказаното след случая съдействие от двамата подсъдими на семейството на пострадалия, при което той несъмнено е имал желание да съдейства за смекчаване на административните последици (поради неуреденото по съответен начин престиране на работна сила) за дружеството и за подсъдимия П. Г. като негов управител. Колебливата позиция на пострадалия по отношение полагането на подписите от негово име върху посочените документи е обяснима и с личните му отношения със свидетелката Г.а, която би уличил в извършване на престъпление в случай, че би отрекъл авторството на положените подписи от негово име. В подкрепа на извода на съда за липсата на трудов договор е и изпратеното едва след злополуката уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ с вх. № 22388153352797/27.08.2015 г. на НАП.

Несъмнено е установено от доказателствата по делото и обаждането на подсъдимия В. Г. за спешна помощ и създадената от него организация за транспортиране на пострадалия до МБАЛ „Св. А.“ в гр. С.; както и оказаната от подсъдимия П. Г. помощ за семейството на пострадалия, чрез заплащане на цената на нужните за операцията на пострадалия импланти, подпомагане на последващото му лечение, организиране кръводарителска кампания и ежемесечно заплащане на парични средства.

Заклучението на съдебно-медицинската експертиза, изготвена от вещото лице Д. Н., е пълно, обосновано и компетентно изготвено, а изводите му са убедително защитени в хода на съдебното следствие пред районния съд.

По отношение изготвените експертни заключения от технически характер, първоинстанционният съд правилно е съобразил, че в частта, в която се дават отговори за нарушени нормативни изисквания за здравословни и безопасни условия на труд, лицата, които са ги нарушили и наличието на причинно-следствена връзка между деянието и нарушенията, заключенията не следва да бъдат обсъждани, тъй като отговорите са от правен характер и са извън компетентността на вещите лица. По отношение останалата част от заключенията, касателно непосредствената причина за инцидента от техническа гледна точка и дали той е бил предотвратим от тази гледна точка, въззивната инстанция се съгласява с извода на районния съд, че не следва да бъде кредитиран с доверие извода, че непосредствена причина от техническа гледна точка за настъпване на инцидента е скъсването на непроверено и

неподходящо работно приспособление (въже). Макар действително използваното от пострадалия въже да не е запазено и изследвано, то наличието му в конкретния случай се установява от прочетените по реда на чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 от НПК показания на пострадалия П. Г. от досъдебното производство (в които същият сочи използваното за връзване средство като „въженце“ и „въже“), съпоставени с показанията на свидетеля Д., вкл. прочетените по същия процесуален ред такива от досъдебното производство (макар свидетелят не си спомня дали са използвани колани или въжета) и обясненията на подсъдимия В. Г. пред първоинстанционния съд (в които подсъдимият отрича да е знаел как пострадалият се е снабдил с въжето, което е използвал). От гласните доказателства, обаче, не се установява с несъмненост, че въжето действително се е скъсало, докато пострадалият Г. го е дърпал с цял затягане и обезопасяване на товара. Без значение е в конкретния случай, както законосъобразно е отбелязал първоинстанционният съд в мотивите към постановената присъда, каква е непосредствената техническа причина за падането на пострадалия Г., тъй като съставомерният резултат не би настъпил, ако на същия е било осигурено лично предпазно средство колан тип „сбруя“ – видно от заключението на експертите по техническите експертизи, такова предпазно средство би предотвратило падането на Г. на земята.

Не може да бъде споделено възражението на защитника на подсъдимите адв. П., че неизвършването на оглед на товарния автомобил и на поставеното върху него помещение/контейнер (с форма на правоъгълник, в който са товарени чувалите) са довели до изкривена и погрешно представена фактическа обстановка, тъй като попълването на доказателствената съвкупност би установило, че е липсвала техническа възможност за използването на колан тип „сбруя“ в конкретния случай - частен случай, според защитника, пред общото правило за използване на колан в товарно-разтоварните дейности. Събраните по делото доказателства сочат безпротиворечиво, че се касае за стандартна товаро-разтоварна дейност, за която и двамата подсъдими са били наясно с необходимостта от ползване на предпазни средства за безопасност на работниците, вкл. колани от посочения вид, но колани не са използвани не защото не е имало къде да бъдат закачени, а защото подсъдимите не са счели за необходимо приложението им в конкретния случай (от обясненията на подсъдимия П. Г. - „Имали сме тежки

обекти, на които се е налагало ползването на колани, но в случая не е било нужно“, от обясненията на подсъдимия В. Г. - „Такива колани ползваме, но когато ходим по обекти, по високи места, за стълби, за парапет...“) Доколкото преценката къде да бъде закачен предпазния колан е винаги конкретна, с оглед извършваната дейност, дори по делото да беше установено, че действително контейнерът на товарния автомобил не е бил пригоден за поставяне на предпазен колан, то несъмнено обезопасяването с колана е следвало да бъде сторено чрез закачането му на друго подходящо за целта място.

С изложените съображения, въззивният съд намери, че фактическата обстановка по делото е изяснена в пълнота. Установените данни от доказателствените средства, правилно оценени от първата инстанция, при спазване на процесуалното изискване по чл. 303, ал. 2 от НПК, законосъобразно са я мотивирали да приеме, че е доказано по несъмнен начин осъществяването от всеки от двамата подсъдими на състава на престъплението по чл. 134, ал. 4 вр. ал. 1, т. 1 от НК. Показанията на свидетелите и данните от останалите доказателствени средства са били обсъдени съобразно предписанията на чл. 305, ал. 3 от НПК, като действителното съдържание на нито едно доказателство не е тълкувано превратно. Достоверността им е била преценявана на базата на вътрешната им логичност, взаимна обвързаност и съпоставяне помежду си. Гласните доказателства са внимателно и коректно анализирани от първоинстанционния съд поотделно и в тяхната съвкупност, като са констатирани и обсъдени всички налични противоречия между тях, досежно конкретно възприетите и възпроизведени от свидетелите факти, които имат значение за изясняване на релевантните обстоятелства по делото.

Въз основа на установената фактическа обстановка по делото районният съд е достигнал до извод, споделен от въззивния съд, а именно, че подсъдимият П. В. Г. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по престъпление по чл. 134, ал. 4 вр. ал. 1, т. 1 от НК. От обективна страна на 27.08.2015 г., около 17.00 часа в гр. И., С. област, като управител на „Е. Б.“ ЕООД, в базата на дружеството „Е. Б.“ ЕООД - площадка в двора на бившето ТКЗС-гр. И., при условията на независимо съпричиняване с подсъдимия В. П. Г., поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност -

извършване на товарно разтоварни работи - товарене на специален автомобил - марка „М. А.“ с рег. № СА **** РВ, е нарушил разпоредбата на чл. 5, ал. 1 от Наредба № 3 от 19.04.2001 г. за минималните изисквания за безопасност и опазване на здравето на работещите при използване на лични предпазни средства на работното място (Наредба № 3 от 19.04.2001 г.), като не е осигурил на пострадалия П. Г. лични предпазни средства - колан сбруя, което е довело до падане на пострадалия от каросерията на камиона, в резултат на което е причинена тежка телесна повреда, изразяваща се в тежкостепенно засягане на функцията на долните крайници и представляваща постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота в резултат на увреждането на гръбначния мозък на нивото на счупванията на гръдните прешлени и поясния прешлен - като след деянието е направил всичко, зависещо от него за оказване помощ на пострадалия Г..

Верен и в съответствие с доказателствата по делото е направеният от първоинстанционният съд извод, че като управител на „Е. Б.“ ЕООД и работодател на основание чл. 5, ал. 1 от Наредба № 3 от 19.04.2001 г. подсъдимият П. Г. при работа с риск за здравето и безопасността, каквато несъмнено е дейността по товарене на специален автомобил от височина, е имал задължение да осигури на П. Г. лично предпазно средство колан сбруя. Липсата на посоченото предпазно средство е в пряка причинно-следствена връзка с настъпилия съставомерен резултат, тъй като при наличието му пострадалият П. Г. не би паднал на земята и следователно не би настъпило телесното му увреждане.

Установява се от събраните доказателства, че след деянието подсъдимият П. Г. е направил всичко зависещо от него за оказване помощ на пострадалия Г.. Той заплатил необходимата за закупуване на имплантите за операцията и разноските по проведеното лечение сума, организирал кръводарителска кампания за пострадалия и в известен период от време заплащал ежесечно парични средства на П. Г.. Описаните действия обективно са били насочени към спасяване на пострадалия и облекчаване на състоянието му, и са повишили шансовете му за живот и намалили риска от настъпване на по-тежки последици, както правилно е преценил първоинстанционният съд. Предвид изложеното, законосъобразен е изводът на районния съд, че извършеното от подсъдимия П. Г. деяние следва да бъде

квалифицирано като престъпление по чл. 134, ал. 4 вр. ал. 1, т. 1 от НК и на основание чл. 304 НПК подсъдимият да бъде оправдан за това да е осъществил състава на престъплението по чл. чл. 134, ал. 1, т. 1 от НК

Подсъдимият П. Г. е осъществил престъплението при форма на вината несъзнавана непредпазливост – небрежност. Той не е желал или допускат настъпването на трудовата злополука, но е имал нормативно установените задължения по чл. 5, ал. 1 от Наредба № 3 от 19.04.2001 г. да осигури лични предпазни средства на пострадалия - колан сбруя. Подсъдимият като управител на дружество, чиято дейност се състои в събиране, извозване, временно съхранение, рециклиране и обезвреждане на твърди, течни и опасни отпадъци, несъмнено е имал достатъчно опит и знания, за да може да предвиди, че при работа на височина в необезопасена каросерия на товарен автомобил може да се стигне до падане със съответните последици, и е могъл да предотврати тези последици.

Законосъобразно първоинстанционният съд е оправдал подсъдимия П. Г. по обвинението да е нарушил чл. 13, ал. 4 от Наредба №РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, като е допуснал до самостоятелна работа П. Г., за която се изисква използване, обслужване и поддържане на машини и други технически съоръжения, без да е положил успешно изпит по правилата за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд, и чл. 17, ал. 1 и т. 9 на Приложение №2 от Наредба №3 от 19.04.2001 г. като не е определил работните места и видовете работа, при които се използват лични предпазни средства срещу падане от височина – тъй като посочените нарушения не са в пряка причинно-следствена връзка с престъпния резултат.

Следва да бъде споделена преценката на първоинстанционния съд, че разпоредбата на т. 9 на Приложение №2 от Наредба № 3 от 19.04.2001 г. поначало не вменява задължение за определяне на работни места, при които се използват предпазни средства срещу падане от височина, а съдържа неизчерпателен списък на дейностите, за които могат да се изискват лични предпазни средства, и поради това подсъдимият П. Г. следва да бъде оправдан за това нарушение.

Що се отнася до вмененото на подсъдимия нарушение на чл. 16, ал. 1, т.

6 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд, с неосигуряването на ефективен контрол за извършване на работа без риск за здравето и по безопасен начин, като е допуснал извършване на товарно-разтоварни дейности от лице, без лични предпазни средства и укрепване на товара - връзване на торби тип „биг бег“ с непроверено и неподходящо работно приспособление - въже, което е довело до късане на притягащо въже при връзване на чувалите, обвинението в тази част не е доказано по несъмнен начин, тъй като местопроизшествието не е запазено и въжето не е изследвано, за да бъде даден отговор на въпроса подходящо ли е било то за извършване на конкретната дейност, до какъвто извод е стигнал и районният съд.

Въз основа на правилно установените фактически положения се налага извода, достигнат от РС И. – че подсъдимият В. П. Г. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по престъпление по чл. 134, ал. 4 вр. ал. 1, т. 1 от НК.

От обективна страна подс. В. Г. на 27.08.2015 г., около 17.00 часа в гр. И., С. област, в база на дружеството „Е. Б.“ ЕООД - площадка в двора на бившето ТКЗС - гр. И. като отговорник, определен със заповед (без дата) на управителя дружеството на издадена осн. чл. 12, т. 7 от Наредба №12 от 30.12.2005 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при товарно-разтоварни работи, при условията на независимо съпричиняване с подсъдимия П. В. Г., управител на „Е. Б.“ ЕООД, поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност - извършване на товарно-разтоварни работи - товарене на специален автомобил - марка „М. А.“ с рег. № СА **** РВ, с чували тип „биг-бегове“, е нарушил чл. 14, т. 4 от Наредба № 12 от 30.12.2005г., като не е осигурил безопасна организация на товарно-разтоварния процес, като е допуснал П. Г. в процеса на товарене без лични предпазни средства – колан сбруя, което е довело до падане на пострадалия Г. от каросерията на камиона, е причинил на последния тежка телесна повреда, изразяваща се в тежкостепенно засягане на функцията на долните крайници и представляваща постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота в резултат на увреждането на гръбначния мозък на нивото на счупванията на гръдните прешлени и поясния прешлен, като е направил всичко, зависещо от него за

оказване помощ на пострадалия. В качеството си отговорник, подсъдимият В. Г. е имал задължение да осигури безопасна организация на товаро-разтоварния процес, като не допуска до работа П. Г. без лично предпазно средство – колан сбруя. Липсата на посоченото предпазно средство е в пряка причинно-следствена връзка с настъпилия съставомерен резултат, тъй като при наличието му пострадалият П. Г. не би паднал на земята, и следователно не би настъпило телесното му увреждане.

След деянието и подсъдимият В. Г. е направил всичко зависещо от него за оказване помощ на пострадалия Г. - обадил се за осигуряване на спешна медицинска помощ, а впоследствие организиран транспорт на пострадалия до лечебно заведение. Тези действия обективно са били насочени към спасяване на П. Г., облекчили са положението му, повишили са шансовете му за живот, и са намалили риска от настъпване на по-тежки последици.

Подсъдимият В. Г. е осъществил престъплението си при форма на вината несъзнавана непредпазливост - небрежност, тъй като не е желал или допускал настъпването на трудовата злополука, но е имал нормативно установените задължения по посочената норма на чл. 14, т. 4 от Наредба №12 от 30.12.2005 г. безопасна организация на товарно-разтоварния процес, като не допуска работници без лично предпазно средство колан сбруя. Подсъдимият е имал опит и знания да може да предвиди, че при работа на височина на необезопасена каросерия на товарен автомобил може да се стигне до падане със съответните последици и да предвиди възможния тежък резултат от това, и е могъл да предотврати тези последици.

Законосъобразно и в съответствие със събраните доказателства и направените по-горе изводи от фактическа страна, подсъдимият В. Г. е оправдан по обвинението да е нарушил т. 10 от приложение № 7 на Наредба №12 от 30.12.2005 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при товарно- разтоварни работи, като не е осигурил ръчни захващащи и помощни приспособления, лични предпазни средства – колан сбруя и специално работно облекло, както и в частта от обвинението да е нарушил разпоредбата на чл. 14, т. 4 от Наредба №12 от 30.12.2005 г., като не е проверил помощните приспособления за укрепване на товара, което е довело до късане на притягащо въже при връзване на чувалите.

При проверката на присъдата въззивната инстанция констатира, че при определяне на вида и обема на наказателната репресия спрямо всеки от двамата подсъдими, контролираният съд е съобразил предвиденото за престъплението наказание, а именно лишаване от свобода до 3 години, и е изложил споделени от настоящата инстанция съображения за наличието на изключително смекчаващо отговорността обстоятелство, каквото в конкретния случай се явява изтеклият период от време от извършване на деянието до постановяване на съдебния акт - определен като неразумно дълъг, при което е налице нарушение на чл. 6, пар. 1 от ЕКПЧОС и на подсъдимите П. Г. и В. Г. се дължи компенсация чрез намаляване на наказанието. Като смекчаващи отговорността им обстоятелства още следва да бъде отчетено чистото им съдебно минало, и обстоятелството, че те са направили всичко зависещо от тях, за да помогнат на пострадалия след деянието. Отегчаващи отговорността обстоятелства не се установяват.

При така изложеното, определеното при условията на чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК за всеки един от подсъдимите наказание пробация, включваща следните пробационни мерки: задължителна регистрация по настоящ адрес, с периодичност на явяване и подписване на осъдения пред пробационен служител или определено от него длъжностно лице два пъти седмично, за срок от 6 месеца, и задължителни периодични срещи с пробационен служител, за срок от 6 месеца, е правилно отмерено. Целите, визирани в разпоредбата на чл. 36 от НК, могат да бъдат постигнати именно с така определеното от районния съд наказание, което ще действа предупредително и възпитателно върху подсъдимите и останалите членове на обществото.

При цялостната проверка на присъдата не се установяват нарушения на материалния или процесуалния закон, обуславящи изменение или отмяна на съдебния акт на първата инстанция. Приетите за установени от районния съд фактически положения изцяло се подкрепят от наличния доказателствен материал. Фактическата обстановка по делото е правилно установена и изведена от събраните доказателства. По делото са събрани всички възможни и достатъчни доказателства, изясняващи обективно и пълно релевантните за настоящия случай факти и обосноваващи направените правни изводи. Разследващите органи и районният съд са спазили всички процесуални

изисквания, правата на двамата подсъдими са били охранени във всеки етап от наказателното производство, посредством осъщественото процесуално представителство в лицето на избран от тях защитник и чрез личното им участие в процеса, с оглед на което за въззивния съд е несъмнено, че подсъдимите са имали възможност да се защитят адекватно по повдигнатото обвинение и са се възползвали от предоставените им от разпоредбите на НПК права в пълен обем.

Пропускът на районния съд да се произнесе с присъдата относно възлагането на осъществените в хода на производството разноси, следва да бъде отстранен по реда на чл. 306, ал. 1, т. 4, пр. 2 от НПК.

По изложените съображения и на основание чл. 334, т. 6, вр. чл. 338 от НПК, С. окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 18/20.09.2022 г., постановена по НОХД № 318/2021 г. по описа на РС И..

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____